

RIKSDAGENS SVAR 50/2004 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om ändring av naturvårdslagen

Ärende

Regeringen har till 2003 års riksmöte överlämnat sin proposition med förslag till lag om ändring av naturvårdslagen (RP 76/2003 rd).

Beredning i utskott

Stora utskottet och miljöutskottet har i ärendena lämnat sina betänkanden (StoUB 2/2004 rd och MiUB 6/2004 rd).

Beslut

Nu församlade riksmöte har godkänt följande uttalanden:

1. Riksdagen förutsätter att regeringen omedelbart vidtar åtgärder för att bilaga 4 a i habitatdirektivet ses över om det visar sig att flygekorrbeståndet är så stort och stabilt att det inte längre kan klassificeras som en viktig art enligt bilaga 4 a som kräver ett strikt skyddssystem.
2. Riksdagen förutsätter att regeringen ser till att myndigheterna får tydliga anvis-

ningar om hanteringen av frågor som gäller skyddet av flygekorror så att de nödvändiga myndighetsbesluten fattas skyndsamt och med hänsyn till att skogsägarna bemöts lika och att skyddet av flygekorror ordnas på behörigt sätt.

3. Riksdagen förutsätter att regeringen ser till att de tilläggsutgifter i jämförelse med propositionen som staten åsamkas till följd av att naturvårdslagens 53 § 1 mom. ändras och myndigheterna åläggs att vara snabba i frågor med anknytning till skyddet av flygekorror beaktas på behörigt sätt i förslaget till statsbudget.
4. Riksdagen förutsätter att regeringen utgående från försöket med naturvårdshandel i förekommande fall bereder lagstiftning som tillåter att också naturvårdshandel används för att genomföra skyddet av de djur- och växtarter som nämns i bilaga 4 a till habitatdirektivet.

Riksdagen har antagit följande lag:

Lag

om ändring av naturvårdslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i naturvårdslagen av den 20 december 1996 (1096/1996) 56 § 2 mom.,
ändras 10 § 2 mom., 39 § 3 mom., 40 § 1 mom., 44 § 3 mom., 49 § 1 och 4 mom., 52 § 2 mom., 53 § 1 och 3 mom., 56 § 1 mom. och 65 § 1 mom., av dem 44 § 3 mom. sådant det lyder i lag 492/1997 samt 53 § 3 mom. och 65 § 1 mom. sådana de lyder i lag 371/1999, samt

fogas till 53 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 371/1999, ett nytt 4 mom., varvid nuvarande 4 och 5 mom. blir 5 och 6 mom., till 58 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 492/1997, ett nytt 3 mom. samt till lagen en ny 72 a § som följer:

10 §

Naturskyddsområden och förutsättningar för inrättandet av dem

En allmän förutsättning för att ett naturskyddsområde skall kunna inrättas är att

1) det i området lever eller finns en art eller biotop som är hotad eller som är eller håller på att bli sällsynt, eller ett motsvarande ekosystem,

2) det i området finns föröknings- och rastplatser för individer av arter som avses i bilaga 4 a till habitatdirektivet,

3) det i området finns en egenartad eller sällsynt naturformation,

4) området är speciellt naturskönt,

5) det i området finns en kulturbiotop som håller på att bli sällsynt,

6) detta är nödvändigt för att en gynnsam skyddsnivå för en naturtyp eller en art skall kunna bibehållas eller uppnås, eller

7) området i övrigt är så representativt, typiskt eller värdefullt att det är skäl att skydda det för att bevara naturens mångfald eller skönhet.

39 §

Fridlysningsstadganden

Det är förbjudet att fånga ryggradslösa djur med fångstmetoder som i naturvårdshänseende är skadliga. Närmare bestämmelser om förbjudna fångstmetoder meddelas genom förordning av miljöministeriet.

40 §

Fridlysta djur som påträffas döda

Ett fridlyst djur som påträffas dött får inte tas om hand. Ett sådant djur kan dock sändas till en

statlig forskningsanstalt för undersökning i syfte att fastställa dödsorsaken.

44 §

Internationell handel med hotade arter

Genom förordning av miljöministeriet meddelas vid behov närmare bestämmelser om verkställigheten av rådets i 1 mom. avsedda förordning. Ministeriet kan besluta att tilldela Naturvetenskapliga centralmuseet sakkunniguppgifter i anslutning till verkställigheten av rådets nämnda förordning.

49 §

Europeiska gemenskapens specialbestämmelser om artskydd

Det är förbjudet att förstöra och försämra platser där individer av de djurarter som nämns i bilaga 4 a till habitatdirektivet förökar sig och rastar.

Den regionala miljöcentralen kan i enskilda fall bevilja undantag från ett förbud i 2 mom. i denna paragraf på de grunder som nämns i artikel 16.1 i direktivet. Beträffande de fåglar som avses i artikel 1 i fågeldirektivet kan undantag på motsvarande sätt beviljas på de grunder som nämns i artikel 9 i direktivet.

52 §

Statens inlösningsrätt

Beslut om inlösningsstillstånd kan dock i enlighet med bestämmelserna i 1 mom. fattas av miljöministeriet, om det är fråga om ett område som ingår i ett naturskyddsprogram som har

vunnit laga kraft, eller som ingår i eller enligt ett lagakraftvunnet förslag av statsrådet hör till ett område som enligt denna lag avses ingå i nätverket Natura 2000, eller om nyttjanderätten till ett sådant område. Detsamma gäller ett område vars gränser i ringa utsträckning avviker från vad som anges i naturskyddsprogrammet eller från ett ovan avsett område inom nätverket Natura 2000, under förutsättning att naturvärden eller något annat allmänt intresse kräver inlösning.

53 §

Statens ersättningsskyldighet

Om ett beslut som har fattats med stöd av 29 eller 47 § eller ett i 49 § 1 mom. föreskrivet förbud åsamkar fastighetsägaren eller innehavaren av en särskild rättighet betydelsefull olägenhet, har han rätt att av staten få full ersättning för denna. Ersättningsskyldighet uppkommer inte förrän ägaren med stöd av 31 §, 48 § 2 mom. eller 49 § 3 mom. har ansökt om tillstånd att få avvika från förbudet och ansökan har avslagits. Om det är uppenbart att förutsättningar för beviljande av tillstånd saknas kan förrättningen för att bestämma ersättningen inledas utan tillståndsansökan.

Om överenskommelse inte har kunnat nås om ersättning eller andra alternativa sätt att genomföra skyddet, kan en ansökan om förrättning för att fastställa de ersättningar som avses i 1, 2 och 5 mom. göras hos den behöriga lantmäteribyrån. När ersättningen fastställs skall lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter iakttas. På ersättning för inskränkningar i rätten att nyttja ett område skall betalas ränta enligt 95 § 1 mom. i nämnda lag från den dag då områdets ägare hos lantmäteribyrån har ansökt om förordnande om ersättningsförrättning.

Om det inte går att på förhand på ett tillförlitligt sätt bedöma om den betydelsefulla olägenheten ett förbud enligt 49 § 1 mom. förorsakar kommer att vara bestående, kan ersättningen, beroende på art, fastställas för högst tio år. Därefter skall ersättningen fastställas för bestående

olägenhet, om det är sannolikt att en föröknings- eller rastplats är permanent.

56 §

Åtgärdsförbud i områden där inlösning har anhängiggjorts

Om tillstånd till inlösning av ett område eller av en särskild rättighet har beviljats med stöd av 52 §, får sådana åtgärder inte vidtas i området som kan äventyra inlösningens syfte. Detta förbud är i kraft från det att beslutet om inlösning har delgivits områdets ägare eller innehavare.

58 §

Straff

För naturskyddsförseelse döms också den som uppsåtligt eller av grov oaktsamhet utan laglig rätt förstör eller försämrar platser där individer av de djurarter som nämns i bilaga 4 a till habitatdirektivet förökar sig och rastar.

65 §

Bedömning av projekt och planer

Om ett projekt eller en plan antingen i sig eller i samverkan med andra projekt eller planer sannolikt betydligt försämrar de naturvärden i ett område som statsrådet föreslagit för nätverket Natura 2000 eller som redan införlivats i nätverket, för vars skydd området har införlivats eller avses bli införlivat i nätverket Natura 2000, skall den som genomför projektet eller gör upp planen på behörigt sätt bedöma dessa konsekvenser. Detsamma gäller ett sådant projekt eller en sådan plan utanför området som sannolikt har betydande skadliga verkningar som når området. Den ovan avsedda bedömningen av verkningarna kan också utföras som en del av det bedömningsförfarande som avses i 2 kap. i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/1994).

72 a §

Förfarande vid anmälan om flygekorrrar

När den regionala miljöcentralen har fått en anmälan enligt 14 b § i skogslagen från skogscentralen skall den vidta åtgärder för att bestämma läget för en föröknings- eller rastplats för

flygekorrrar och villkoren för tillåten skogsbehandling. Miljöcentralen skall ge sitt beslut i ärendet utan dröjsmål efter att anmälan har inkommit från skogscentralen.

Denna lag träder i kraft den

200 .

Helsingfors den 8 juni 2004